

Sygn. akt VII K 435/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: stażysta Katarzyna Pielużek

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 roku, sprawy K. P. s. E. i J. z domu K. ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 czerwca 2017r. około godz. 10:45 w m. (...) gm. S., pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 10:49 do stężenia na poziomie 0,82mg/l-A., o godzinie 11:06 do stężenia na poziomie 0,88mg/l, o godzinie 11:09 do stężenia na poziomie 0,90mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego K. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla których wymagane jest prawo jazdy kategorii B w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 czerwca 2017 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt VII K 435/17

UZASADNIENIE

Oskarżony K. P. wyczerpał dyspozycję art.178a§1kk , ponieważ będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ z własnej woli wprowadził się w stan nietrzeźwości i w takim stanie kierował samochodem po drodze publicznej. Oskarżony powinien przewidzieć skutki swojego postępowania w tym stanie. W stosunku do oskarżonego nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę rozumieniu kodeksu karnego.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się następującymi względami:

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Czyn oskarżonego godził w bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Oceniając stopień wywołanego przez oskarżonego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym Sąd wziął pod uwagę, że miejscowość B.

(miejsce popełnienia przestępstwa) leży na uboczu, jej drogi mają znaczenie dla ruchu lokalnego, a przez to natężenie ruchu pojazdów i pieszych jest znacznie mniejsze niż w przypadku dróg miejskich czy przelotowych.

Sąd ponadto uwzględnił jako okoliczność obciążającą nagminność tego rodzaju przestępstw na terenie właściwości tutejszego Sądu i całego kraju, a także stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu.

Za okoliczność łagodzącą Sąd poczytał dotychczasową niekaralność oskarżonego, przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu, złożenie wyjaśnień i wyrażenie skruchy. Z tych względów uznał, że kara 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda będzie stanowić dla oskarżonego dolegliwość współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, która wdroży go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i uzmysłowi nagannosc jego postępowania. Grzywna w tej wysokości jest dla oskarżonego dolegliwa, a zarazem realna do spłacenia.

Zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk Sąd orzeka na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju jeśli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177 kk. Oznacza to, że Sąd ma możliwość wyboru w zależności od okoliczności sprawy czy orzeknie wobec sprawcy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów czy pojazdów określonego rodzaju. W ocenie Sądu w sytuacji oskarżonego dla osiągnięcia celów kary będzie wystarczające orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla których jest wymagane prawo jazdy kategorii B na okres 3 lat. Sąd miał na względzie, że oskarżony nie był nigdy karany. Przestępstwo z art. 178 a § 1 kk popełnił kierując samochodem osobowym. Miejsce przestępstwa znajdowało się na uboczu, na drodze o niewielkim natężeniu ruchu. Oprócz pracy zawodowej oskarżony prowadzi gospodarstwo rolne. Jest to dodatkowe istotne źródło utrzymania rodziny. W związku z tym do wykonywania prac na roli potrzebna jest mu możliwość kierowania ciągnikiem rolniczym, a więc posługiwania się prawem jazdy kategorii T. W ocenie Sądu orzekanie wobec oskarżonego surowszego okresu zakazu i w szerszym zakresie jest zbędne.

Dla wzmocnienia wychowawczej roli postępowania karnego Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000,00 złotych na cel społeczny.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi nie znajdując podstaw do zwolnienia go od nich.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.